

NEWS

Divas tāfeles tirgū

Fabula par to, kas paliek, kad tīkls aiziet.

2026. gada 8. septembris, Tobias Engl

Kādā tirgus laukumā karājās divas digitālas tāfeles, viena ziemeļu un viena dienvidu pusē. Abas rādīja nedēļas tirgu, laikapstākļus un autobusu laikus. Ziemeļu bija lepna par savu savienojumu ar plašo pasauli. Dienvidu skaitījās vienkārša, jo savas zināšanas tā nesa sev līdzi.

«Cik atpalikusi tu esi,» ģirgājās ziemeļu tāfele. «Es par katru ziņu jautāju lielajam skaitļotājam aiz kalniem. Viņš zina visu, un viss, ko es rādu, vispirms iet caur viņa roku.» Dienvidu klusēja un rādīja ābolu stendu, trešo no kreisās.

Kādu vakaru pār zemi pārvilkās vētra un pārrāva līniju, kas veda pār kalniem. Tad ziemeļu tāfele apklusā. Tā jautāja un jautāja, bet aiz kalniem neviens neatbildēja. Tās attēls izdzisa, un cilvēki tirgū neziņā stāvēja tumšās virsmas priekšā.

Bet dienvidu tāfele mierīgi spīdēja tālāk. Tā zināja, kad brauc nākamais autobuss, jo nekad to nebija aizmirsusi, un rādīja ābolu stendu, trešo no kreisās, it kā nekas nebūtu noticis. Ļaudis pievērsās tai, un tā viņus vadīja cauri vakaram, līdz līnija no rīta bija salāpīta.

Stāsta morāle: kas savas zināšanas nes sev līdzi, spīd gaiši arī vētrā. Tā to tur ScreenWay. Kas vietai jāzina, to tas rēķina uz vietas, un, ja līnija pārtrūkst, attēls paliek.

